

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De desiderio animæ quærentis Deum, Cap. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

CAPVT I.

De desiderio anima quarentis Deum.

1. **M**ihi autem adherere Deo bonum est. O breue & dulce verbum, *Psal. 72.*
 Deum amplectens, & mundum excludens vniuersum.
 Quid amplius dicendum, & quid vltra cupiendum? Nonne satis
 est, si fiat, quod iam dictum est? Et si dicantur alia & alia multa,
 nonne ad hoc vnum reducenda sunt omnia? Dic ergo anima mea
 cum Propheta: Mihi autem adherere Deo bonum est. O Deus
 meus, tu vnicum bonum meum, solus bonus & dulcis. De te loqui,
 dulce est amanti, de te cogitare, suauis est deuoto; cuius cor non
 est in mundo, sed tecum absconditum in caelo. Vt tu sis ei sola ve-
 ra requies, & intima suauitas; nec hic crucietur quotidie, vbi ten-
 tat falsa cupiditas. Deus meus, quomodo est illi in corde, qui tuo
 feruet amore? Quale gaudium eius, quem nulla delectat creatura-
 rum vanitas. An non vox eius canit in Psalmo, de quo & sermo-
 nis suscepi exordium, & talis est: *Quid mihi est in caelo, & à te quid*
volui super terram? O anima sancta, anima deuota, & ad Deum sus-
 pensa, quid hoc audio de te? *Quid est, quod loqueris?* Parua tibi
 videntur, quæ in caelo sunt & in terra?

2. Parua mihi sunt omnia. Quid ergo quæris? Quem vis sine
 istis? Et vbi inuenies eum sine his? Habétne nomen, aut locum,
 aut habitationem ad quærendum? Vbi est locus habitationis glo-
 riæ eius, de quo cecinisti dicens: *Domine dilexi decorum domus*
tuae, & locum habitationis gloriae tuae. *Psal. 26.* Responde obsecro mihi. Nam
 si poteris eum mihi indicare, ibo tecum & quæremus simul, erit-
 que Deus tuus Deus meus; & bene nobis, cum fuerit inuentus à
 nobis, & detentus,

3. Quid hoc (inquit) quæris à me, aut cur tale aliquid serutaris
 apud me? Putas, quod tibi talia dicam, aut dicere valeam? Quod
 si charitas fauet, nonne rei huius raritas, aut etiam secreti profun-
 ditas, magis dicere prohibet? Quid me interrogas? Interroga eos,
 qui audierunt & viderunt: ecce hi sciunt, quis sit ille, quem quæ-
 ris. Sed, potius eum interroga, qui nouit omnia. Ipse enim est, de
 quo fit sermo; qui melius se tibi indicabit, & vbi nam habitet lon-
 gè clarius demonstrabit. Is utique est, qui docet hominem scientiam,
 dat quoque humilibus gratiam suam. Accede ad eum, qui
 reuelat seipsum, cum voluerit, & cui placuerit; nec est qui sine eo
 aperiat. Potens est solus reuelare tibi gaudium amantium se, &
 vltra quam potes à me discere. *Psal. 93.*
Isaia 46.

4. Et nunc, quid sic loqueris anima sancta & humilis? Ne asti-
 mes me velle à te inquirere, quod fortè sciri non oportet aut ne-
 queat

queat dici. Maneat secretum tuū tibi; clausum sit super te ostium tuum; stet firmum signaculum fidei: non moueatur velum à sanctuario. Manduca panem sanctum in sacrario, intra tabernaculum domus tuæ; ascende superius coenaculū: in gredere cellarium regis æterni; aut quod præstantius est, & amabilius sonat, thalamum scilicet cælestis Sponsi tui. Scio scriptum: *Non est bonum sumere panem filiorum, & mittere canibus ad manducandum.* Noli hoc, & legi. Tu autem vide, quid sequitur, & miserere mei secundum eloquium eius, quæ dixit; *Canelli edunt de micis cadentibus à mensa dominorum suorum.* Noli proinde celare verbum, quod sciscitor; sed de vbertate internæ suauitatis effunde vel vnā scintillam amoris igniti. Da guttam paruulam vini preciosi; emitte de optimo vnguento vel modicum odoris; vt & ipse gustare valeam, cuius tibi nota est pars optima, & amabile tam crebrò solamen.

Matth. 15

1.

Deus quid in se sit, nemo dicere queat: quid in nobis, fortasse aliquis.

Psal. 138.

Psal. 14.

5. Quid cunctaris? Satis fac desideranti, & aperi ostium amicis iam tertio pulsanti. Dic dilecta de dilecto, me tamen non neglecto. Si non vales sicut est dicere, dic vtrumque potueris. Nam dicere sicuti est, quis valebit? Et quis dicentem caperet? Ergo si non vt in se est, dic saltem qualis sit in te. Si non quid sibi, cruenta tamen, quid boni fecerit tibi. Quis enim, quid sit in se, inuestigabit? Tu non poteris, eo quòd confessa sis, & non negasti dicens: *Mirabilis facta est scientia tua ex me; confortata est, & non potero ad eam. Quò ibo à spiritu tuo?* Si ergo non sufficis penetrare spiritum tuum, quem creauit creator & viuificator omnium spirituum, quomodo penetrabis increatum? Nonne ideo stupens dixisti: *Domine quis similis tibi?* Dic tamen obsecro, per aliquam similitudinem, cuius essentiam necdum attigisti. Neque enim ex parte negare debes, cui totum reuelandum non æstimas.

6. Fateor (inquit) quia nimium curiosus es tu, & importunus mihi. Perscrutaris omnia mea, & ad secreta cubilis mei mittis manum tuam. Misi te ad illum, & iterum venis ad me? Me quaeris, an ipsum? Sed quaero à te, cuius es spiritus? Quiesce obsecro, & noli mihi molestus esse; quia supra me est, quem quaeris.

Matth. 22.

7. Et dixi: Nunquid qui Deum quaerit, tam facile conquiescet? Noli protrahere sermonem, qui potes citò adhibere consolationem. Quousque animam meam suspendis? Quid dicis? Vixit anima tua quia non dimittam te, nisi benedixeris mihi. Etenim pro benedictione mea erit, si ostenderis eum mihi. Iam ergo si vidisti illum, dicito mihi palàm, & ego illum tollam.

8. Rursus illa: Video te in desiderio esse, & in amore creatoris laborare. Rem difficilem à me postulas; & nescio, an fieri possit, quod optas. Scit bene, quem quaeris, quia non est meum hoc dicere

tere tibi. Videtur tale esse scrutinium tuum, quale & sponsa in Canticis: *Indica mihi (inquit) quem diligit anima mea. Vis ergo à Cant. 1.* me discere, quis sit iste, aut quid boni mecum egerit ipse: Vtrumque autem secretum meum mihi. Sed non es contentus, nec illius magnitudine dereris, qui cælos excedit. Nec mea paruitate auerteris, quæ nullius momenti sum in conspectu eius. Cur imposuisti mihi onus istud? Hoc enim dicere labor est ante me, donec *Psal. 72.* intrem in sanctuarium Dei, & intelligam. Cur vis scire, quod loqui non licet?

9. Et dixi: Nunquid non libet? Et per maximè. Placet enim ea sepe magis scire, quæ difficilius panduntur. Mihi tamen quæso ne ita difficilis sis, vt omnino taceas. Ne timeas, quòd hæc inimicis mox prodam. Seruabo verbum tuum amicis, & valde amicis. Securè dicas mihi, in secreto silentij tui. Ecce duo hic soli sumus. Nec ego leuitate, nec tu arrogantia delectabimur; sed in eo, qui nos cõfidere sibi fecit, de quo & loquimur. Si autem superuenerit ipse, demus locum, & sit in medio nostrum. Et si dignetur loqui, libenter audiamus, nosque interim sileamus. Tu autem non teneberis illa hora respondere voris meis. Illo enim loquente, filere debet omnis caro.

10. At illa: Bonum pactum est. Sit ille tantum nobiscum, & feramur ad secretum nostrum. Sit ipse dux verbi: & ducat, quò nos ire delectat. Dilectus iste, de quo diligentissimè seiscitaris, talis ac tantus est, vt sermone non possit explicari, cum sit ineffabilis. Tam altus, & superexaltatus est omnibus creaturis, vt sit semper incomprehensibilis. Virtus eius, & magnificentia eius, interminabilis. Quicquid de eo dicitur aut scribitur, indignum eo totum creditur, quia omnibus superfertur. Cæli dixerunt: Pertransiuit nos & ascendit, inualuitque supra nos. Terra respondit: Si cæli *2. Par. 6.* cælorum non capiunt, nolite me interrogare. Stellæ cecinerunt: Tenebræ sumus, & non lux, si illuxerit. Mare contremuit, & ait: Non est in me, & abyssi ignorauit. Audis, quid isti dicunt? Audiui, & conturbatus sum, à voce eorum contremuerunt labia mea. Quid ergo fiet, si interrogauerimus eum? Interrogemus: Domine, si tu es ipse, de quo cecinerunt viri, & cui omnia deseruiunt per tempora?

Deus ineffabilis, incomprehensibilis, interminabilis.

11. Vtique ego sum, qui sum: & præter me, non est alter. Ego *Exod. 3.* primus & nouissimus omnia creans & gubernans. *Vnus ego, dicit Dominus, quia regnabo in æternum & ultra.*

12. Quid dicis nunc vermicule, circumfusus tãto lumine? Ecce dilectus tuus loquitur tecum, quem putabas esse mecum. *Me-* cum erat, quando illi dicebam. *Mihi autem adharere Deo, bonum est.* Tecum erit, si dixeris & tu: *Renuit consolari anima mea, & diem hominis*

Psal. 76.
Hier. 17.
Psal. 5.

hominis

hominis non concipiui; sed in te Domine sperabo, tu es enim rex meus & Deus meus. Non eris similis vagis amatoribus, sed vnicus vnici, vnicum requirens, qui nullum de externis admittit sodalem. Sermo ergo tuus solus cum solo: etiam si abierit, sede vidua, patienter ferens omnia. Nam hic est modus eius, ire & redire, & probare sibi dilectam, atque in amore facere perfectam. Non te conturbet recessus, si optas eius accessum. Expecta, reexpecta; modicum ibit, & post modicum redibit. Hoc tamen totum amor facit, qui nunc fert ad summa, nuncque demittit ad ima.

Quomodo
Deus ani-
mam dili-
git.

13. Amore eius gratiosissimus, eunctis flosculis suauior, lilijs candidior, & micantibus gemmis pulchrior. Eius siquidem amor nil in creaturis est preferendum: & ideo pro eius amore, totum despiciendum. Ego tacta amore eius intrinsecus, in tantum cupi ardere corde tenus: vt omnibus licentiatis creaturis, eius solummodo precarer castissimos anplexus: & insuetam multis edidi vocem, tanquam carbones ignitos de fornace ardenti proferens. Quid mihi est in caelo, & a te quid volui super terram? Deus cordis mei, & pars mea Deus in aeternum. Intellige nunc de dilecto tuo, qualis ac quantus sit; qui omnia etiam entia, incomprehensibiliter transcendit. Et licet sit ineffabilis, & omnino incogitabilis, quia interminabilis; est tamen multum amabilis, atrectabilis, socialis, exorabilis: ita vt cum capi nequeat, mirum tamen modo amari possit. Etenim amado capitur, amando stringitur: sed desiderando quaritur, orando pulsatur, expectando promeretur. Si necdum tibi satis feci, satisfaciatur ille, quem questisti, & doceat te super omnes docentes se inuenire.

CAPVT II.

De districto Dei iudicio

Psal. 95.

1. **L** *Etetur cor meum, vt timeat nomen tuum.* Deus meus, multum amabilis es, sed & terribilis inultum. Qui amat, gaudet: timeat vero, qui non amat. Qui nec timet nec amat, stolidus est & infanus. *a* Est enim horrendum, incidere in manus tuas. *b* Et quis pre timore, iram tuam dinumerare poterit? *c* Aut quis stabit ad videndum te, in iudicio venturo? *d* Quia sicut rugitus leonis, sic rugitus tuus, & sicut ignis vibrans, gladius tuus. A clamore vocis tuae, commouebuntur omnes inhabitantes orbem: & concutientur omnia fundamenta terrae, cum veneris. Quis ergo non timebit? Aut quomodo poterit quis effugere manus tuas? Si absconderit se homo subter petram firmissimam, tonabis super eam, & scindetur fortitudo eius. Et si latuerit in speluncis aut in montibus, inde eruetur, & sustinebit iratum, quem non studuit habere placatum.

Heb. 10.

Psal. 89.

Mal. 3.

Isaia 5.

a. Cer.